

Deskriptivní geometrie

Snad každý někdy řešil problém nakreslit trojrozměrný objekt na výkres, tedy do roviny, přesněji do dvojrozměrného prostoru. A naopak představit si trojrozměrné těleso, načrtnuté v plánu či prospektu. Strojáři, architekti, stavaři, geodeti, výrobci nábytku i technici v dalších oborech se s tím ve své práci setkávají denně. Znalosti a dovednosti potřebné k tomu, abychom zvládli uvedený úkol, jsou obsahem a cílem předmětu **deskriptivní geometrie**. Ta se na gymnáziu v České Třebové vyučuje v septimě a oktávě (také v 3. a 4. ročníku čtyřletého studia) v dotaci dvě hodiny týdně.

V prvním roce výuky zvládne posluchač prostorové vztahy a zobrazovací metody (kótované promítání, rovnoběžné promítání na dvě k sobě kolmé průmětny, kosoúhlé promítání a pravouhlou axonometrii). V závěru je věnováno několik hodin výuce D2 a D3 na PC.

V druhém roce je zařazena teorie kuželoseček (v této době koreluje s výukou analytické geometrie v matematice) a technické křivky. Klíčové je prohloubení znalostí zobrazovacích metod rozšířené o technické osvětlení. V závěru se studenti seznámí se středovým promítáním a lineární perspektivou.

Hodinové dotace umožňují zvolit deskriptivní geometrii volitelným předmětem maturitní zkoušky. Pro budoucí studenty vysokých škol technického směru se obsah výuky značně překrývá s náplní 1. semestru deskriptivní geometrie, zobrazovacích metod, konstruktivní geometrie, či jak si předmět nazývá příslušná vysoká škola.

RNDr. Jaroslav Demel